

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/57/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812205723
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Angela Čechová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7812205723.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Angely Čechovej a sudkýň Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Jarmily Čabaiovej vo veci žalobcu T. B. A., s.r.o., K., C. X, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovanej Z. A., nar. XX.X.X., bytom P., J. X, zast. opatrovníčkou Okresného súdu Rožňava Mgr. Katarínou Jobbágyovou, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa I., O., G.. L. X, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Svidník, ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 203,43 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 12C 113/2012-97 z 31.10.2012 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Vedľajšiemu účastníkovi sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 33,28 € a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Igorovi Šafránkovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu zamietol, nepriznal náhradu trov konania žalobcovi a žalovanej, pričom zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 66,12 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia istiny 144,51 €, zmluvnej pokuty vo výške 58,92 € a úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 589,21 € od 21.06.2009 do 3.11.2010, vo výške 9 % ročne zo sumy 539,21 € od 4.11.2010 do 18.11.2010, vo výške 9 % ročne zo sumy 487,11 € od 19.11.2010 do 17.12.2010, vo výške 9 % ročne zo sumy 435,01 € od 18. 12. 2010 do 19.1.2011, vo výške 9 % ročne zo sumy 382,91 € od 20.1.2011 do 17.1.2011, vo výške 9 % ročne zo sumy 338,01 € od 19.11.2010 do 17.3.2011, vo výške 9 % ročne zo sumy 287,11 € od 17.4.2011 do 17.5.2011 vo výške 9 % ročne zo sumy 226,61 € od 17.5.2011 do 16.6.2011, vo výške 9 % ročne zo sumy 174,51 € od 17.6.2011 do 24.1.2012, vo výške 9 % ročne zo sumy 144,51 € od 25.1.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodňoval tým, že žalovaná uzatvorila so spoločnosťou R. Y. I., a. s., dňa 29. 06. 2006 Zmluvu o pôžičke, evidenčné č. X.. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť formou 36. mesačných splátok, s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.6.2009. Žalovaná svoj záväzok voči žalobcovi si nespĺnila a dostala sa do omeškania, čím žalobcovi vzniklo právo požadovať od žalovanej zaplatenie zostatku istiny vo výške 589,21 € s príslušenstvom a zmluvnú pokutu. Žalovaná uznala záväzok čo do dôvodu a výšky v písomnej dohode o splatení záväzku s uznaním záväzku, kde sa zaviazala na zaplatenie celej dlžnej sumy formou pravidelných mesačných splátok. Takto žalovaná uhradila sumu 444,70 €. Úhrady vykonala dňa 03. 11. 2010 v sume 50,- € a v dňoch 18.11.2010, 17.12.2010, 19.1.2011, 17.2.2011, 17.3.2011, 16.5.2011, 16.6.2011 vo výške po 52,10 € mesačne a dňa 24.01.2012 zaplatila sumu 30,- € na účet žalobcu. Zostatok neuhradenej istiny

predstavoval výšku 144,51 €. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania s plnením záväzku, žalobca si uplatnil z toho dôvodu aj úrok z omeškania v zákonnej výške 9 % ročne z dlžnej sumy, v zmysle ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. V prípade omeškania bola žalovaná povinná v zmysle VOP zaplatiť aj 10 % z dlžnej čiastky ako zmluvnú pokutu za omeškanie. Predmetnú pohľadávku žalobca nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z pôvodného veriteľa spoločnosti R. Y. I., a.s., so sídlom v C. zo dňa 2.9.2010. Dňa 17.7.2012 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa I. vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej a vo vyjadrení k žalobe vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky žalobcu, za predpokladu, že došlo k zosplatneniu úveru tri roky pred podaním žaloby. Namietal dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorú hodnotil ako dohodu obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky, keďže sa jedná o predformulovanú dohodu o uznaní dlhu s tým, že v prípade, že spotrebiteľ by mal vedomosť o stave veci, mal by záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacích lehôt, čo je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov s poukazom aj na rozpor s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Opatrovníčka žalovanej sa v celom rozsahu stotožnila so stanoviskom vedľajšieho účastníka z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok a poukazovala na tú skutočnosť, že žalovaná podpísala uznanie dlhu dňa 21.10.2011, pričom už v tomto období bol nárok žalobcu premlčaný. Na základe skutkového stavu veci súd vec právne posúdil v zmysle § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103, § 565 OZ a uzavrel, že vo veci sa jedná o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, a z toho dôvodu súd posudzoval vznesenú námietku premlčania podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka, keďže ustanovená opatrovníčka žalovanej, ako aj vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania nároku žalobcu, a z tohto dôvodu skúmal, či v danom prípade uplynul čas na vykonanie práva, nakoľko v prípade, že je námietka premlčania dôvodná, má to za následok zánik nároku a nemožnosť jeho priznania oprávnenému subjektu. Z vykonaného dokazovania súdu prvého stupňa vyplynulo, že žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ, uzavrela s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o poskytnutí N. pôžičky č. X. s účinnosťou odo dňa 30.6.2006. Na základe zmluvy sa žalovaná zaviazala splatiť poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 20.000,- Sk (663,88 €) v dohodnutých pravidelných 36. mesačných splátkach vo výške 897,- Sk (29,77 €). Svoje platobné povinnosti žalovaná preukázateľne porušila, čo vyplynulo z pripojeného prehľadu obrátov, pretože splátky vykonávala do 20.3.2007. Od uvedeného obdobia nebola zaplatená riadne ani jedna zo splátok za vykázané obdobie do 27.9.2010. Lehota splatnosti jednotlivých splátok bola dohodnutá v zmluve o pôžičke do 20. dňa v príslušnom kalendári mesiaci, podľa čl. III. písm. a.) VOP. Ku dňu 20.4.2007 už nebola zaplatená ďalšia splátka v zmysle zmluvy a z toho vyplýva, že za čas od 21.4.2007 sa dostala žalovaná do omeškania so zaplatením uvedenej splátky. V období, kedy mal žalobca so žalovanou uzavrieť dohodu o uznaní dlhu, v rámci ktorého mali byť dohodnuté splátky plnenia, bol už nárok žalobcu premlčaný, pretože k premlčaniu došlo už dňa 20.4.2010. Taktiež súd uzavrel, že ide o formulárové spracovanie uznania dlhu, na základe ktorého žalovaná jednostranne uznala záväzok, čo hodnotil ako neplatný úkon, pretože žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že išlo o individuálne dojednanie dlhu so žalovanou a v čase kedy podpisovala uvedené uznanie, zjavne nebola informovaná o právnych následkoch takéhoto úkonu, už vôbec nie o tom, že v čase podpisania uznania dlhu, bol nárok žalobcu v celom rozsahu premlčaný. Konštatoval, že zmluvná podmienka, obsahom ktorej je vyhlásenie spotrebiteľa, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, ktoré vznikli dodávateľovi v súvislosti s poskytnutím peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na dobu 10 rokov, bola určená ako neprijateľná zmluvná podmienka, s poukazom na citované rozhodnutia súdu. Z uvedeného dôvodu tak súd neposudzoval vznesenú námietku premlčania s prihliadnutím na premlčaciu dobu dohodnutú v dohode o uznaní záväzku, ale v zmysle § 101 OZ a nasl. s tým, že prihliadol na uplynutie premlčacej doby odo dňa splatnosti pôvodnej pohľadávky v zmysle zmluvy o pôžičke a pripojenej platobnej histórie a na základe uvedeného je nepochybné, že nárok žalobcu bol premlčaný najneskôr k 20.4.2010 a keďže nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný, súd žalobu zamietol. Konanie neprerušil za účelom uloženia prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie, keďže akceptoval právnu argumentáciu vedľajšieho účastníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže žalobca bol v konaní neúspešný a žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal, ale vedľajšiemu účastníkovi, ktorý si uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, priznal náhradu trov konania vo výške 66,12 € v zmysle ich vyčíslenia a špecifikácie uvedenej v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom žalobca je povinný zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho v zmysle § 220 O.s.p. zmeniť tak, že zaviazal žalovanú na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom a na náhradu trov konania, aby odvolací súd zaviazal žalovanú a vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovanej spoločne a nerozdielne. Namietal právne posúdenie uznania záväzku žalovanou súdom prvého stupňa, keďže uznanie záväzku ako jednostranný právny úkon žalovanej bolo nepochybne podpísané žalovanou, má písomnú formu, v článku I je uvedená kauza vzniku záväzku, ako aj výška záväzku žalovanej, s presným určením istiny a prísľub žalovanej svoj záväzok voči žalobcovi zaplatiť, pričom táto listina je s poukazom na podpis žalovanej na úverovej zmluve č. X. uznaním dlhu a bolo nespochybniteľným dôkazom slobodnej a vážnej vôle žalovanej pri uzatváraní dohody o splatení záväzku s poukazom aj na následné správanie sa žalovanej po jej uzavretí, a to platení splátok v zmysle dohody o splatení záväzku. S poukazom na tieto skutočnosti tak ťažko možno uvedený právny úkon označiť za neplatný, keďže žalobca až následne z dôvodu neplnenia dohodnutých splátok žalovanou uplatnil svoj nárok v tomto súdnom konaní. Písomný prejav žalovanej treba hodnotiť podľa § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Uviedol, že uznanie dlhu patrí medzi zabezpečovacie inštitúty a nie je povinnosťou žalobcu pri zabezpečení svojej pohľadávky upozorňovať žalovaného na následky, ktoré nastávajú zo zákona. Uznaním záväzku je tak založená vyvrátiteľná právna domnienka o trvaní uznaného záväzku v čase jeho uznania a dôkazné bremeno trvania záväzku v čase uznania sa tak presúva na dlžníka, ktorý ak sa má zbaviť povinnosti plniť, musí preukázať, že uznaný záväzok neexistuje, dávajúc do pozornosti zákonné ust. § 558, § 110 ods. 1 druhá veta OZ a ich správnym výkladom je právny názor, že uznanie premlčaného dlhu má za následok predpoklad trvania dlhu v čase jeho uznania a uznaním dlhu dochádza podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ k založeniu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby bez ohľadu na to, či žalovaná, ktorá svoj dlh uznala, v čase uznania vedela alebo nevedela o premlčaní pohľadávky žalobcu (citácia rozhodnutia NS z 27.2.1968 sp.zn. 3Cz 6/68, NS ČR z 22.8.2007 sp.zn. 33Odo 934/2005). Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal žalobca za to, že námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom na strane žalovanej, ako aj opatrovníčkou žalovanej v konaní pred súdom prvého stupňa neobstojí, keďže žalobca podal žalobný návrh včas dňa 13.6.2012, ešte pred uplynutím premlčacej lehoty na uplatnenie práva žalobcu na zaplatenie žalovanej pohľadávky a pre žalobcu je nepochopiteľné, ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že nárok žalobcu bol premlčaný najneskôr k 20.4.2010, keď splatnosť poslednej dojednanej splátky pripadla na 20.6.2009. Tým poukazoval na nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, keďže splatnosť celého zostatku úveru poskytnutého žalovanej na základe zmluvy o pôžičke č. X., nastala dňom splatnosti poslednej splátky úveru, ktorá v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o pôžičke č. X. nastala dňa 20.6.2009. Deň nasledujúci po splatnosti poslednej splátky úveru, t.j. 21.6.2009 si tak žalobca mohol uplatniť právo na zaplatenie celého zostatku nesplateného úveru. Žalovaná svoj dlh uznala dňa 21.10.2011, t.j. v čase keď nárok žalobcu premlčaný nebol, teda tvrdenie súdu prvého stupňa o uznaní premlčaného dlhu nie je správne. Zdôraznil, že v prípade, ak by aj žalovaná svoj dlh voči žalobcovi neuznala, posledne zmluvne dojednaná splátka by bola premlčaná po 20.6.2012, pričom žalobca uplatnil svoj nárok dňa 13.6.2012, t.j. tvrdenie súdu prvého stupňa, že nárok žalobcu bol v čase podania žalobného návrhu premlčaný v celom rozsahu je nesprávne. Žalobca si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,06 € podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu v zmysle ich vyčíslenia a špecifikácie spolu vo výške 33,28 €. Mal za to, že ako združenie na ochranu spotrebiteľa je oprávnený vzniesť námietku premlčania, keďže v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník konania rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. K otázke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom ako aj k dohode o splátkach o uznaní záväzku poukazoval a citoval rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co 53/2012 z 5.12.2012, 5Co 69/2012 z 20.12.2012, 11Co 37/2012 atď. Aj keď námietka premlčania vznesená zo strany vedľajšieho účastníka svojou podstatou je úkonom s hmotnoprávnou relevanciou, nemožno ho považovať za klasický dispozičný úkon, na ktorý by nebol oprávnený a nie je tak vylúčené vznesenie námietky ním v priebehu konania. Účelnosť vynaložených trov na právnu pomoc odvodzoval s poukazom na citované rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co 59/2012 z 30.4.2012, 9Co 106/2012 z 31.7.2012, ako aj ďalších súdov Krajského súdu v Nitre, v Banskej Bystrici, v Trnave, v Prešove s poukazom aj na článok 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak

- a) je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,
- b) súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,
- c) ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania,
- d) to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa odseku 2 cit. ust. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keďže v posudzovanej veci nejde ani o jeden z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p., za dodržania podmienok podľa § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny, preto ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, na správnosť ktorých poukazuje.

Žalobca podané odvolanie odôvodnil odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Tento odvolací dôvod nie je daný.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil na správne zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, prípadne ak zo skutočností dostatočne preukázaných vyvodil nesprávne právne závery.

Podstatou odvolacích námietok žalobcu je jeho názor, že námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom na strane žalovanej a opatrovníčkou žalovanej neobstojí, keďže žalobca podal žalobu včas a žalovaná svoj dlh uznala v čase keď návrh žalobcu premlčaný nebol, pričom v tejto veci treba aplikovať zák. ust. § 110 ods. 1 veta druhá OZ.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdil ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako účastníka, na strane ktorého sa pripojil alebo na strane ktorého vystupuje. Jeho postavenie je odlišné tým, že i keď koná vlastným menom, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis.

Odvolaací súd je toho názoru, že vedľajší účastník môže vzniesť námietku premlčania, keďže vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený ku všetkým úkonom, s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom, ku ktorým je oprávnený hlavný účastník a tieto úkony uskutočňuje práve v prospech a s účinkami pre hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania (žalovanej) a rovnaké právo má v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. i vedľajší účastník, ktorý vystupuje na jej strane. Na tom, že ide o procesné právo nič nemení skutočnosť, že s pomocou obrany proti žalobe sa uplatňujú takisto námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy, ako je práve námietka premlčania, pretože procesné právo tieto námietky uplatniť počas konania nemožno podmieňovať (obmedzovať) tým, či majú pôvod v hmotnom alebo len v procesnom práve.

Súd prvého stupňa v danej veci správne prihliadol na námietku premlčania, vznesenú vedľajším účastníkom na strane žalovanej, ale aj jej opatrovníčky a jeho postupu nemožno nič vyčítať.

Plynutie premlčacej doby taktiež správne vyhodnotil nie v zmysle § 110 ods. 1 druhá veta OZ, ale v zmysle § 101 OZ v spojení s § 103, § 565 OZ, keďže správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že takáto dohoda o uznaní dlhu nie je individuálne dojednaná a nenapĺňa zákonom stanovené podmienky uznania dlhu v zmysle zákonných ustanovení o uznaní dlhu (§ 558 OZ), keďže žalovaná nebola informovaná a poučená o tom, že uznáva dlh čo do dôvodu a výšky v čase kedy pohľadávka žalobcu už bola premlčaná a rovnako nebolo z obsahu dohody zrejmé, že bola informovaná o tom, že týmto svojím úkonom si výrazne predlžuje plynutie premlčacej lehoty, preto na ňu súd prvého stupňa neprihliadol.

Podľa ust. § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Z hore uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo

splátok stane zročným celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej pohľadávky a nie tak ako to uvádza žalobca v podanom odvolaní až z nezaplatenia poslednej splátky, ktorú mala žalovaná v rámci uzavretej dohody zaplatiť.

Skutočnosti a námietky uvedené v odvolaní žalobcu tak neumožňujú prijať iné skutkové a právne závery, a nie sú preto spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, čo sa týka žalobcom napadnutého právneho posúdenia veci, a preto odvolací súd potvrdil rozsudok v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní úspech, preto mu bola priznaná náhrada uplatnených trov (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.), pozostávajúcich z odmeny za poskytnutú právnu službu - podané vyjadrenie k odvolaniu (§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhl.č. 655/204 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), a to vo výške 19,92 € a k tomu režijný paušál 7,81 €. Zástupca vedľajšieho účastníka je platcom dane z pridanej hodnoty, preto mu bola priznaná aj 20 % DPH, a spolu náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje 33,28 €. Poskytnutie právnej služby považuje odvolací súd za účelne vynaložený úkon, keďže vedľajší účastník má právo podať vyjadrenie k odvolaniu žalobcu proti rozsudku.

Rozhodnutie prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.